

bevilge de fornødne Midler til Erhvervelse af de Arealer, hvor Stationen skulde anlægges, og fordi der endelig er en stor Befolkning i Kjøbenhavn, som har en meget levende Interesse netop for denne Foranstaltning, og som ser hen til Gjennemførelsen af det, som ifjor blev paabegyndt, med Vængsel. Jeg har tænkt, at der kunde være god Grund for Finantsudvalget og for Indenrigsministeren til ikke at stille Forslag her; jeg har nærmest tænkt mig det saaledes, at der ikke blev stillet Forslag herom, fordi det kunde udthyes som en Opgiven af Haabet om, at det fremsatte Lovforslag kunde føre til Noget. Men naar Forslaget bliver stillet af 15 private Medlemmer, det vil sige Medlemmer udenfor Finantsudvalget, og dersom det bliver vedtaget paa Forslag af dem, vil enhver Udtydning eller Opfattelse af, at der skulde foreligge en Opgiven af Haabet om, at den større Foranstaltning, det større Lovforslag kunde bringes til Noget, være bortfalden. Naar nu Flertallets Ordfører har udtalt sig imod Forslaget, saa har han, som det blev bemærket af Mindretallets Ordfører, væsentlig støttet sig paa, at det skulde være et Overtag eller Indtag i Administrationens Besiddelse, Omraade og Ansvar, om Thinget vilde vedtage Forslaget paa privat Initiativ. Jeg kan her for det Første henholde mig til, hvad Mindretallets ærede Ordfører bemærkede med Hensyn til forskjellige andre Tilfælde paa Finantsloven, hvor denne fine Følelse for, hvad der er den rette Grændse mellem Thinget og Administrationen, ikke har givet sig et lignende Udtryk, og det kan ikke der gjøre nogen Forskjel, mener jeg, om den ene Foranstaltning, hvorom der er Tale, er mindre og den anden mere betydelig, thi det er jo, som Flertallets ærede Ordfører udtalte, et Principspørgsmaal. Men selv om man virkelig i dette Tilfælde vilde gjøre et Principspørgsmaal ud af det og saaledes paa det Grundlag undlade at træffe en Foranstaltning, som kun er en videre Gjennemførelse af Thingets tidligere Beslutning, fordi det skulde være et Indtag paa Administrationens Omraade, maa denne Betragtning falde bort, og enhver Følge af denne høie Grad af ministerielt Hensyn maa falde bort, dersom det skulde vise sig under de senere Forhandlinger, at Indenrigsministeren mener at kunne acceptere det, thi hvis det er Tilfældet, hvis Indenrigsministeren mener at kunne modtage Forslaget, stillet saaledes ved det private Initiativ, saa forekommer det mig, at man dog maa være beroliget i saa Henseende, og at det ikke kan kaldes en Krænkelse af Noget, der ikke selv føler sig krænkede; og hvis man

under saadanne Forudsætninger forkaster et Forslag, hvis Vedtagelse vilde være en Tilfredsstillelse for Mange og ikke til Sorg for Nogensomhelst, saa vilde det jo i Virkeligheden være blot paa Grundlag af et rent Etikettespørgsmaal, og det forekommer mig, at det vilde være ganske eiendommeligt, om dette Thing af et rent Etikettespørgsmaal vilde forkaste et Forslag, til hvilket der, som sagt, af en stor Del af Kjøbenhavns Befolkning er knyttet saa betydelige Forventninger.

Dahl: Jeg har søgt at skaffe mig Oplysning om den Skjæbne, der kan vente det af den høitærede Indenrigsminister den 10de November og tidligere 19de Januar forrige Aar fremsatte Forslag til Lov om Udvidelse af forskjellige Stationer paa de sjællandske Statsbaner, men de Oplysninger, jeg har kunnet faae, og de Oplysninger, jeg har faaet ogsaa idag ved Forhandlingerne her i Salen, om Udfigterne for dette Lovforslag have ikke været af den Natur, at jeg mener, der er stor Sandsynlighed for, at dette Lovforslag vil blive gennemført i denne Samling i sin Helhed. Paa Grund af disse mørke Udfigter og paa Grund af den Betydning, som en Udvidelse af Korsør Station har fremfor de to andre Stationer, som Lovforslaget bestjæftiger sig med, har jeg sammen med Kolleger, der dele denne Anskuelse, stillet det Vædringsforslag, der findes udenfor Vædringsforslagslisten under Nr. 5, og som gaar ud paa, at Summen i § 27 H. h. 779,500 Kr. forhøies med 340,000 Kr. Angaaende den Expropriationslov, der vil blive den nødvendige Følge, hvis dette Vædringsforslag vedtages, kan jeg henholde mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen). Jeg skal kun til Støtte for Forslaget bemærke, at Korsør Station er bygget paa en Tid, da vort Jernbaneanvæsen kun var meget lidt udviklet. Efter at de jydsk-sjænske Jernbaner ere anlagte, og efterat Forbindelsen over Korsør med Udlandet er tiltagen i en saadan Grad, at de oprindelige to Tog fra og til Korsør om Dagen ere blevne afløste nu af 7, og efterat Dampfærgeforbindelsen over Korsør er vedtagen, en Forbindelse, der snart kan ventes aabnet, og som vil nødvendiggiøre endnu flere Tog, har det vist sig — og det vil hyderligere vise sig — at Stationen ved Korsør er i høieste Grad ufyldbestgjørende. Paa Grund af disse reelle Forhold nærer jeg det Haab, at dette Vædringsforslag vil blive modtaget med større Velvillie, end man skulde vente af den ærede Ordførers Udtalelse; vel havde han ikke Noget imod Sagens Realitet, men de formelle